

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 kwietnia 1977 r.

w sprawie ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych.

Na podstawie art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W Polskiej przestrzeni powietrznej wyznacza się dla ruchu cywilnych statków powietrznych części następujące:

Dziennik Ustaw Nr 15

— 152 —

Poz. 63

- 1) międzynarodowe i krajowe drogi lotnicze,
- 2) rejony lotnisk, rejony węzłów lotnisk oraz strefy lotnisk.

2. Rozmiary i rozmieszczenie dróg lotniczych ustala Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, a rejonów lotnisk i ich węzłów oraz stref lotnisk — Dowódca Wojsk Obrony Powietrznej Kraju, w porozumieniu z organem upoważnionym przez Ministra Komunikacji, z uwzględnieniem postanowień umów międzynarodowych, przepisów lotniczych, potrzeb obronności kraju oraz bezpieczeństwa i ekonomicznego wykonywania lotów statków powietrznych.

§ 2. 1. Lotnisko wojskowe uważa się za wyznaczone dla ruchu cywilnych statków powietrznych, jeżeli Minister Obrony Narodowej wydał decyzję o udostępnieniu lotniska dla tego ruchu.

2. Na okresowe lub doraźne korzystanie przez cywilne statki powietrzne z lotniska wojskowego wymagana jest zgoda właściwego organu wojskowego.

§ 3. 1. Loty statków powietrznych mogą odbywać się pod kontrolą lub nadzorem właściwych organów służby ruchu lotniczego.

2. Na międzynarodowych drogach lotniczych i na cywilnych lotniskach komunikacyjnych oraz w rejonach i strefach tych lotnisk loty wojskowych statków powietrznych mogą być wykonywane po uzgodnieniu z organami cywilnej służby ruchu lotniczego.

3. Na krajowych drogach lotniczych, na lotniskach wojskowych użytkowanych przez lotnictwo cywilne i pozostałych lotniskach nie wymienionych w ust. 2 oraz w rejonach i strefach tych lotnisk loty cywilnych statków powietrznych mogą być wykonywane po uzgodnieniu z organami wojskowej służby ruchu lotniczego.

4. W rejonach węzłów lotnisk loty statków powietrznych mogą być wykonywane za zgodą cywilno-wojskowego organu służby ruchu lotniczego działającego w danym rejonie.

§ 4. 1. Na drogach lotniczych, w rejonach lotnisk i ich węzłów, w strefach lotnisk (§ 1 ust. 1) oraz na lotniskach wyznaczonych dla ruchu cywilnych statków powietrznych kierowanie ruchem lotniczym statków powietrznych, spełniających wymagania obowiązujące w systemie kierowania ruchem cywilnych statków powietrznych, należy do organów cywilnej służby ruchu lotniczego.

2. Loty statków powietrznych, które nie spełniają wymagań obowiązujących w systemie kierowania ruchem cywilnych statków powietrznych, mogą być wykonywane w częściach przestrzeni powietrznej oraz na lotniskach wymienionych w ust. 1, jeżeli:

- 1) znajdują się pod kontrolą wspólnie działających organów cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego;
- 2) są bieżąco koordynowane między wspólnie działającymi organami cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego a organami dysponującymi lotami tych statków.

3. Na lotniskach wojskowych wyznaczonych dla ruchu cywilnych statków powietrznych oraz w strefach i rejonach tych lotnisk kierowanie ruchem lotniczym odbywa się zgodnie z warunkami określonymi dla danego lotniska.

4. Organy cywilnej służby ruchu lotniczego informują właściwe organy wojskowe o wszelkich planowanych i wykonywanych lotach cywilnych statków powietrznych.

§ 5. Wojskowa służba ruchu lotniczego zawiadamia cywilną służbę ruchu lotniczego o wprowadzeniu zakazu lotów lub ich ograniczeniu; cywilna służba ruchu lotniczego powiadamia o tym zainteresowanych użytkowników statków powietrznych i zainteresowane organy służby ruchu lotniczego.

§ 6. Loty cywilnych statków powietrznych poza częściami przestrzeni powietrznej określonymi w § 1 ust. 1 i lotniskami wyznaczonymi dla ruchu tych statków mogą się odbywać za zezwoleniem właściwego organu wojskowej służby ruchu lotniczego w wyznaczonych przez ten organ przestrzeniach i trasach.

§ 7. Zmiany ustalonych lub nakazanych warunków lotu cywilnego statku powietrzego mogą być wprowadzone po uzgodnieniu z właściwym organem wojskowej służby ruchu lotniczego.

§ 8. 1. Ruchem lotniczym kierują ściśle współdziałające z sobą organy cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego, a w szczególności:

- 1) centralny i rejonowe wojskowo-cywilne ośrodki koordynacji ruchu lotniczego,
- 2) cywilny centralny ośrodek kierowania ruchem lotniczym,
- 3) cywilno-wojskowe ośrodki kierowania ruchem lotniczym w rejonie węzłów lotnisk.

2. Do zadań organów służby ruchu lotniczego wymienionych w ust. 1 pkt 1 należy analizowanie, planowanie i koordynowanie całokształtu ruchu lotniczego.

3. Do zadań organów służby ruchu lotniczego wymienionych w ust. 1 pkt 2 i 3 w szczególności należy:

- 1) zapewnienie sprawnego przebiegu planowanego ruchu lotniczego,
- 2) wprowadzanie bezpiecznych separacji pomiędzy statkami powietrznymi lub grupami tych statków,
- 3) przekazywanie załogom statków powietrznych niezbędnych poleceń, wskazówek i informacji,
- 4) udzielanie pomocy załogom statków powietrznych w szczególnie trudnych sytuacjach oraz uruchamianie poszukiwania i akcji ratowniczej.

§ 9. Szczegółowe zasady ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych oraz współpracy organów cywilnej i wojskowej służby ruchu lotniczego określają Ministrowie Komunikacji i Obrony Narodowej.

§ 10. Przepisy rozporządzenia, z wyjątkiem § 6, stosuje się również do przestrzeni powietrznej nad Morzem Bałtyckim, poza wodami terytorialnymi, w której działa polska cywilna służba ruchu lotniczego na podstawie umów międzynarodowych.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Obrony Narodowej z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad ruchu lotniczego cywilnych statków powietrznych (Dz. U. z 1965 r. Nr 1, poz. 4 i Nr 30, poz. 201 oraz z 1971 r. Nr 17, poz. 174 i Nr 30, poz. 273).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1977 r.

Minister Komunikacji: w z. R. Pietraszek

Minister Obrony Narodowej: w z. J. Urbanowicz